

دلومړۍ ټولګۍ دپاره دپیل لومړۍ پښتو کتاب

لیکونکی : تنګیالی بڅرکی

دچاپ کال : ۱۳۱۸

۱

انار - انگور - الماری - انگار - الوچه

انار : دکندهار انار غټ او خواړه دی.

انگور: انگور خواړه دي، خوږير ډولونه لري.

الماری : زمونږ الماری توره ده .

الوچه : الوچه تورو ده ، شين رنگ لري.

انگار : دنگار اور توددی. اومه خواړه پرېڅيري.

آ

آس - آسمان - آرزو - آزاد - آغا جان - آباد
آس : دا آس دی داحمد پلار آس لري.
آسمان: په شين آسمان کي ستوري ځليږي.
آرزو: زما آرزو داده چي بنوونکی سم.
آزاد: زموږ هیواد افغانستان یو آزاد هیواد دی،
آغا جان : موږ پلار ته آغان وایو.
آباد : موږ به خپل هیواد خپله آباد او جوړ کړو .

ب

بازو - بابا - باز - بانجن - بادرنگ

بازو : بازو په سپورت قوي کيږي. زه سپورت کوم.

بابا : بابا پرمخکه کار کوي. کارگټه کوي.

باز : باز دچو غکویا مرغیو بنسکار کوي.

بانجن : بانجن گټور خواړه دي. موربانجن پاڅه کړه.

بادرنگ: بادرنگ په شلومبوکي ښه خوند کوي.

پ

پيشي - پمپ - پوه - پلار - پښتو - پلو
پيشي : پيشي دکورني حيواناتوڅخه ده.
پمپ: بايسکل ته په پمپ هوآورکول کيږي.
پوه : زمریالی پوه دی، ځکه کوښښ کوي.
پلار: ښوونکی دپلارپه څيرمعنوي پلاردی
پښتو: پښتودافغانستان رسمی ژبه ده. مورپښتووايو.
پلو: پلوښه خواړه دي، پلودوريجوڅخه جوړيږي.
پور: پرخپل وخت دپورورکول ښکاردی.

ت

تخته - تور - توريالی - تله - توپ

تخته: پرتوره تخته په ټولگي کي کارکوو.

تور: سکاره توررنگ لري، په ژمي کي د تودوخي دپاره کارخيني اخلي.

توريالی: توريالی پاک گرځي. خپل کالی نه خيړن کوي.

توپ: روښان دفوتبال توپ لري. زه فوتبال کوم.

تله: تله دانصاف نخښه ده. دکاندارتله لري.

ت

ټوټه - ټوپۍ - ټاټوبۍ - ټولواک - ټوپ
ټوټه : په سلاطه کې کاهوټوټه، ټوټه کېږي.
ټولواک : احمدشاه بابا یوملې ټول واک ؤ.
ټاټوبۍ: زموږ هیواد لکه زموږ کور زموږ ټاټوبۍ دی.
ټوپۍ : ځینې خلک ټوپۍ ته خولۍ هم وائي.
ټوپ: توریالي دویالي څخه ټوپ ووهی. غوڅارنه سو.

«لوی ټولواک احمد شاه بابا د اوسني افغانستان خښته ایښوونکی»

ث

ثروت - ثريا - ثواب - ثمر - ثور

ثروت: پيسې هم ثروت دی، علم هم ثروت دی.

ثريا: زما داعمه د لور نوم ثريادۍ.

ثواب: مرسته کول بڼه کار دی او ثواب لري.

ثمر: زموږ باغ ټمرداره ونې لري.

ثور: د ثور مياشت توده وي، توت هم پخيري.

ج

جارو - جاهل - جانان - جوارې - جامعہ

جارو: مخکۀ په جارو پاکه کيږي.

جاهل: ناپوهه اونالوستی سړی جاهل وي.

جانان: زما ورور زمریالي ته دنازه جانان وائي.

جوارې: پاخه جوارې ډیر ښه خوند لري.

جامعه: موږ جامعې ته ټولنه هم وايو، جامعه په زده کړه

سره پرمختګ کوی.

ح

حاله - خانګو - حم - خانګړۍ - خلانده

حاله : ټول مرغان په پسرلي کي حاله جوړوي.

خانګو: زما کوچنی وروړپه خانګوکښي ښه ارامیږي.

حم: زه هر کال د پسرلي ميلي ته حم پسرلی د کال لومړی موسم دی.

خانګړۍ: هر ګل خانګړۍ بوی اورنگ لري.

خلانده: ستوری خلانده روښنا ئي لري. چي په شپه کي خلپږي.

حاله

د کوچنیانو خانګو

چ

چای - چوغکه - چابک - چیرته - چورت - چاغ
چای: زما انا شینې چای چیني، مور توري چای چینو.
چوغکه: چوغکي ته مرغی هم وائي. مرغی ښکلي وي.

چابک: چابک کورته ولاړسه، کنه! تاریکه کیري.
چیري: زما کتاب چیري دی؟ زه کتاب لولم.
چورت: اوس چورت مه وهه، وخت درخه تیریري.
چاغ: پیره چاغي دانسان دپاره ښه نه وي.

شنې چای

توري چای

چابک

کورنی چوغکه

کنري چوغکه

خ

څلور - څرمن - څپلی - څاه - څلی - څانګه

څلور: زموږ خونه څلور کونجه لري.

څرمن: دغوايي څرمن پنډه دی. بوټونه ترې جوړیږي.

څپلی: په دوبي کښي څپلی په پښو کول ګټه لري.

څاه: زموږ څاه یخي او خوږې اوبه لري.

څلی: زلمي دمیوند داستقلال څلی لیدلی دی.

څانګه: مرغی دگل پرڅانګه ناسته ده، آوازونه کوي.

ح

حلوا - حج - حق - حل - حميد حاضر

حلوا - دملا صاحب حلوا ډيره خوبنه ده.

حاجي : زما نيکه تيرکال حج ته تللی و.

حل : دجنگ دحل لاره سوله ده، جنگ بدکار دی.

حميد : حميد خپل غاښونه سهار او ماښام مينځي.

حاضر: بريالی ښوونځی ته پر خپل وخت حاضر وي.

حمل میاشت میري اووري

حمام

دحمل دميا شتی شگوفه

خ

خاده - خر - خامخا - خوښ - خور - خياط

خاده : زموږ د کور مخ ته غټه دېرېنا خاده ده.

خر : خرباروړي، کاکا مي يو غټ خر لري.

خامخا : د سبا د پاره کورنۍ کار خامخا کوم.

خوښ : زما د ښوونځۍ کورنۍ کار خوښ دی.

خور: زما خور د مور سره د کور په کار کې مرسته کوي.

خياط: خياط کالي ګنډي، زه هراختريه خياط کالي ګنډم.

خياط

د

دود - درملتون - دارو - دروازہ - دادمحمد.

دود: لاندۀ لرګي ډیر دودکوي . اوژرنه لګیري .

درملتون : زما داروپه درملتون کي پیدا کیږي .

دارو: ناروغه باید بشپړه لازم دارو وځوري .

دروازه : د درملتون دروازہ خلاصه ده .

دادمحمد : دادمحمد په درملتون کي کارکوي .

دود

دارو

درملتون

د

ډوډۍ - ډاډ - ډار - ډنډ - ډنګر - ډوئل

ډوډۍ: زما مور پر تبخي ډوډۍ پخوي، ښه خوند کوي.

ډاډ: زه ډاډ لرم که څوک درسونه ولولي بريالی کيږي.

ډار: دليونې سپي څخه ډار په کاردې.

ډنډ: په ډنډاو ولاړ و او بوکي غوماشي ډيري وي.

ډنګر: تور گل دملأ ریا تېو ډنګر کړی دی.

ډول: داتن ډول خوند کوي، په ښاديوکي ډول وهل کيږي.

ذ

ذات - ذوق - ذكي - اذان - ذاكر - ذاكره

ذات: پښتانه ټوله سره وروڼه او يو ذات دي.

ذوق: زمریالی دپاکوالي پیربڼه ذوق لري.

ذكي : ذكي هلکان پيرژدرس زده کولای سي.

ذاکره: ذاکره هم يوه هوښياره نجلۍ ده .

ذاکر: ذاکر هم يو هوښيار او ذكي هلک دی.

اذان : چي ملا صاحب اذان وکي، نوموړل مانځه ته ځو.

ذاکره او ذاکر د ټولګي ذوق لري

ر

راوړه - راز - رباب - راډيو - رفيق - راتګ .

راوړه: بابا اوړه راوړه، په اوږو باندې موریږوډۍ پخوي

رباب : رفيق ډیرینه رباب وهي، زما رباب خوښ دی .

راز: زه پټ راز نه لرم، زه هر څه ښکاره وایم .

راډيو: راډيو د پوهي او معلوماتو دپاره ده .

رفیق: رفيق د دوست په شان وي، پر مافق گران دی .

راتګ: موږ ټوله کور د پلار راتګ ته انتظار باسو .

رباب

راډيو

ل

اوږه - ږوند - نړۍ - سوړ - ږنگ - ږومبۍ .

اوږه: د زمري ډيزلي ژرندي ډير بڼه اوږه کوي.

ږوند: ږوند د ډيري مهرباني وړدي، ځکه احتياج دی.

نړۍ: زموږ نړۍ سولي ته ضرورت لري. پرمختګ په سوله کي دی.

سوړ: د ميرويس سوړ کارنه خوښيږي، ژر، ژر کار کوي.

ږنگ: د هرڅه سره که زور ووهل سي، ږنگ پيږي.

ږومبۍ: ږومبۍ په ځينو وختوکي دلومړي په معناوي.

ز

- زموږ - زورور - زمری - زوړ - زیری - زخم .
- زموږ: زموږ کورپه کندهارکي دی، موږ افغانان یو.
- زورور: زورور باید دکمزوري مرسته وکړي.
- زمری: زمری د ځنگله پاچاه دی، غښتلی حیوان دی.
- زوړ: داتبر اوس زوړ دی، احتیاط ورسره کوه.
- زیری: علي پر زمري دمور دراتګ زیری وکی.
- زخم : هر ځای چي د بدن زخم سي، پاک ئې وساتی.

ژ

ژبه - ژاولي - ژر، ژر - ژوبل - ژمی - ژړ.

ژبه: ژبه هم کلاډه هم بلاډه، په ژبه ښې خبرې وکۍ.

ژاولي : لیمه په ټولګۍ کې ژاولي نه ژوئې.

ژوبل: د سباوون لاس په چارې سره ژوبل سو.

ژمی: ژمی دکال سوړ موسم دی، ځان گرم وساتۍ.

ژر، ژر: د ژمي ورځې ژر، ژر تیريږي، ګټه ځینې واخلي.

ږ

ږمنځ - ږغ (ږڻ) - ږيره - موږک - ږوب - وږي.
ږمنځ: دناز وورينستان پاک اوټول وخت ږمنځ وي.
ږغ (ږڻ): په باغ کي دبلبل ږخوندکوي.
ږيره: زمور دمسجد دملا صاحب ږيره توره ده.
موږک: موږک ږيرچيچان کوي. اوخراښي هم کوي.
ږوب: سږکال په ږوب کي ږيره گرمي وه.
وږي: زه چي وږي نه سم ږوږي نه خورم.

س

سابه - سباوون - ساره - سور - سوۍ - سيوری.

سابه : سابه هم پاڅه خوړل کيږي او هم اومه.

سباوون: سباوون کوښښ ونه کړی نوناکامه سوۍ.

ساره: سبرګال ژمی ډیر سوړو، زما ساره کیده.

سوۍ: سوۍ ډیر تیز او چابک حیوان دی، نیول ئې ګران دي.

سيوری: سيوری په دوبي کي خوند کوي. دغه ونه یخ سيوری لري.

ش

شاباس - شیدې - شرمېن - شیرین - شکور - شاگرد.
شاباس : بنوونکي ماته شاباس پرکتابچه رانويشته کی.
شیدې : غواږي شیدې کوي، شیدې ډیرویتامینونه لري.
شرمېن: شرمېن ظالم حیوان دی، خودسپي څخه بیريزي.
شیرین : دکنډزولایت خټکي ډیر شیرین دي، زماخوېن دي.
شکور: شکوردشکري وروردی. دواړه یوځای بنوونځی
ته ځي.
شاگرد: بڼه شاگرد کورنی کارپرخیل وخت سرته رسوي.

بڼ

بڼکر - بڼوروا - بڼاغلی - بڼامار - بڼکلا - بڼاد
بڼکر: غویۍ په بڼکر جنګ کوي، بڼکر کلک دی.
بڼوروا: د پرویني مور خوږه بڼوراپخه کړې وه.
بڼاغلی: د بڼوونکي دنوم سره بڼاغلي بایدنویشته سي.
بڼامار: په غټو ځنگلو کې بڼاماران پیدا کيږي.
بڼکلا: د بڼ گلان رنگارنگ بڼکلا لري.
بڼاد: بريالی دي بڼادسي دکور په کاروکی ونډه اخلي.

ص

صاحب - صابون - صبر - صحيح - صديق - صحرا.

صاحب: سربښوونکي صاحب ښه ويناو کړه.

صبر: يونس د صبراو حوصلي څښتن دی.

صابون: يونس په اونی کې دوه ځله په صابون ځان پریولي.

صديق: صديق او يونس دواړه مهربانه ورونه دي.

صحرا: د صحرا هوآ تر ښار صافه اوتازه ده.

ض

ضایع - ضامن - ضرورت - ضیاوالدين - ضابط - ضد.

ضایع: وخت لکه سره زر باید ضایع نه سي.

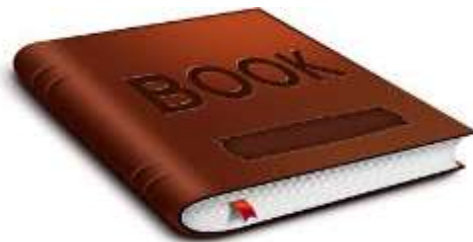
ضامن: توريالی د بريالي دنيكو اخلاقو ضامن سو.

ضرورت: بنوونه او روزنه د هر چاه دپاره ضرورت ده.

ضیاوالدين: ضیاوالدين نیک خويونه لري.

ضابط: ضابط صاحب پر خپلو سربازانو د نظم غږ کوي.

ضد: پرېدو کړنو باید ضد او ټينګار ونه سي.

ط

طبابت - طوطي - طالب - طلوع - طاهر - طاقت.

طبابت: هغه چاه چې لوړي زده کړي کړي وي، دهغه
طبابت به هم علمي او ښه وي.

طوطي: طوطي یو الوتونکی دی، خبري هم زده کوي.

طالب: هغه څوک چې علم زده کوي هغه طالب دی.

طلوع: د سهار د لمر پر طلوع پاڅیدل پیره ګټه کوي.

طاهر: طاهر هم د طبابت د پاره هڅه کوي.

طاقت: دخلکو یووالی یو لوی طاقت جوړوي.

ظ

ظالم - ظفر - ظهور - ظریف - ظرف - ظرافت.

ظالم : ظالم سړی دهیچاه بڼه نه ایسیږي.

ظفر: ظفريو لایق هلک دی، پربڼوونکي هم ګران دی.

ظهور: ظهور یعنی څرګند، د ظفر دور ورنوم ظهور دی.

ظریف: ظریف هم د ظفر په څیر مهربانه دی.

ظرف: ظرف ته په پښتو کې لوبڼی هم وایي.

ظرافت: ظرافت د ښکلا په معنای. ګل ظرافت لري.

ع

عرفان - عرابه - علم - علامه - عدل - علت .

عرفان: عرفان يعني پيژندنه، زماورورهم عرفان دی.

عرايه: دموټر عرايه بايدنوي وي. که نه! خطرلري.

علم: علم دپوهي په معنا دی، پرنراوښخي فرض دی.

علامه: عبدالشکور رشاديو پښتون علامه افغان دی.

عدل: عدل اوانصاف په هرکارکي ښه وي.

علت: د بريالي دناکامه کيدو علت درس نه ويل وه.

غ

غوا - غزل - غوبل - غالمغال - غاب - غټ .

غوا: ژړه غوا یو چاریاک شیدې پر وخت کوي.

غزل: دلایله واده کېنې توریالی بڼه غزل وویل.

غوبل: په غوبل غنم د پروړو څخه جلا کيږي.

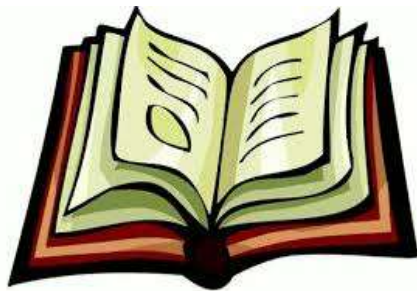
غاب: احمدیو بشپړه غاب غورمه وخوره، بیا مورسو.

غټ: بریالی غټ سوی دی، اووم ټولګی ته ولاړی.

ف

- فرمان - فرق - فامیل - فارسي - فاروق - فارغ.
فرمان: ماته د مور فرمان ډیر ارزښت لري.
فرق: پلار باید د لور او زوی ترمنځ فرق ونه کړي.
فامیل: د مشرانو فرمان منل د فامیل عزت دی.
فارسي: په افغانستان کې فارسي هم رسمي ژبه ده.
فاروق: فاروق زما د ورور توريالي انډيوال دی.
فارغ: زما ورور سېرکال د دولسم ټولګي څخه فارغ سو.

ق

قابل - قول - قبول - قاب - قافله - قانون.

قابل: ګلداد نامتواو قابل اشپز دی.

قول: پړقول دریدل ډیره بڼه ځانګړنه ده.

قبول: د قابل سړي قول د قبول وړ دی.

قاب: د ګلداد د لاسه قاب ولویدی اومات سو.

قافله: د کوچیانو قافله په ژمي کې ګرموځایوته ځي.

قانون: د ښوونځي د ادارې قانون باید ومنل سي.

ک

کابل - کور - کيردۍ - کوږ - کمال - کښت .

کابل: د افغانستان پایتخت کابل دی، کابل سوږ ولایت دی

کور: د احمد کور د ښوونځی څخه ليري دی.

کیردۍ: کوچیان کورنه لري، په کیردۍ کي ژوند کوي.

کوږ: متل دی چي وائي. کوږ بار ترمنزله نه رسيږي.

کمال: کمال کوږ بار ترلی و، پر نیمه لار ځيني ولویدی.

کښت: سږ کال بارانونه ډیر شوي دي، کښت هم سم دی.

ګ

- ګلاب - ګورم - ګرځم - ګردیز - ګل آغا - ګرځیدل.
- ګلاب: ټول ګلان ښه دي، خودګلاب ګل ښه رنگ لري.
- ګورم: زه دباغچې رنگارنگ ګلان ګورم.
- ګرځم: زه هره ورځ په پښو ګرځم. ګرځیدل ګټه لري.
- ګردیز: د پکتیا مرکز د ګردیز ښکلی ښاردی.
- ګل آغا: ګل آغا د ګردیز څخه تازه ګلان راوړل.
- ګرځیدل: په پښو ګرځیدل صحت ته ډیره ګټه کوي.

ل

لاروی - لور - لوبيا - لور - ليمه - لمبه.

لاروی: هغه یو لاروی سړی و، خومانه پیژندی.

لور: لور وگوره، گډوه دبام پرچت پرته ده، بام لور دی.

لوبيا: لوبيا د وریجو سره بڼه خوند کوي.

لور: کاکا او بابا د غنمو لویه لور کوي. لور تیره دی.

ليمه: ليمه دموره سره مرسته کوي، پرموره هم گرانه ده.

م

مور - مامور - موڙڪ - مقرر - مات - مار.

مور: مور ڏير هه ربانه وي، زه دمور سره مرسته ڪوم.

مامور: دسپوڙمي پلار ددولت يوپخواني مامور دي.

موڙڪ: پيشو دمورڪ دبنمنه ده، پيشي موڙڪ ونيوي.

مقرر: مادولسم ٽولگي خلاصه ڪره، مامور مقرر سوم.

مات: دسورگل دلاسه غاب ولويدي اومات سو.

مار: ماريوز هر لرونكي حيوان دي، خطرناڪه دي.

ن

ناڅاپه - ناوړه - ناکامه - نوميالی - نجلی - ناروغ.
ناڅاپه: طوطي دکفس څخه ناڅاپه ووت. والوتی.
ناوړه: دطوطي وتل دکفس څخه یوه ناوړه پیښه وه.
ناکامه: راز محمد تیر کال سبق ونه لوستی، ناکام سو.
نوميالی: نوميالی یو ډیر ښه څیرک هلک دی.
نجلی: هلک او نجلی دواړه باید ښوونځی ته ولاړسي.
ځکه چې پردواړو علم فرض دی.
ناروغ: ډیره ډوډۍ مي وخوړل، ناروغه سوم.

ن

پانه - کانی - بڼکه - بڼ - کون - بانجن .

پانه : دوني څخه يوه پانه پرمخه را ولويده.

کانی : د غره کانی اود سيند کانی توپير سره لري.

بڼکه: د طاؤس بڼکه ډيره بڼايسته وي.

بڼ: زموږ د کور بڼ ډير ګلان اووني لري.

کون: کون سړی په غوږو نه اوري، دی کون دی.

بانجن : بانجن خوندوره غذا ده، زما بانجن خوښ دي.

يادونه: بڼوونکی بايد زده کونکي ته دا ورتوضيح کي چي ن ډيروخت دکلمي په منځ يا اخير کي راځي.

و

واوره - واک - ورور - وزر - وچ - وخت .

واوره: دپڻمان دڄگو غرونو پسر تل واوره وي.

واک: دهيواد واک تل دڄمهور ريس سره وي.

ورور: زه دخيل مشرور ورور پر خبره غورنيسم.

وزر: دوزرماتي مرغی سره بايد مرسته وسي.

وچ: لاندہ لرگی چي وچ شي بيا بنه اوراخلي.

وخت: وخت لکه سره زرد وخت ارزښت بايد ولری.

هـ

هرات - هلمند - هوآ - هوسی - هوښ - هڅه .

هرات : دهرات ښار ښکلی دی، تاریخی ځایونه لري.

هلمند: هلمندیوزراعتي ولایت دی، ستر رود هم لري.

هوآ: دافغانستان هیواد بېلا، بېلي هوآوي لري.

هوسی: دافغانستان په بېلابېلو برخو کې هوسی سته.

هوښ: ددرس په وخت کې هوښ درس ته نیسه.

هڅه: بريالي سړکال هڅه وکړه او کامیابه هم سو.

ی

سړی - سوتۍ - منګۍ - بريالۍ - زمړۍ.

سړی: توريالۍ بڼه سړی دی، پرهرچاه هم ګران دی.

سوتۍ: سوتۍ دلرګي څخه جوړيږي. کلک لرګی دی.

منګۍ: داوبويخ منګۍ په زیرخانه کې پروت دی.

زمړۍ: زمړۍ دځنګه پیاوړی او توانمند حيوان دی.

ي

- سړي - سپي - کالي - چابکي - غلامي - بزګري .
- سړي: دکلي سړي ټول اوس په ګډه دويالي کارکوي .
- سپي: سپي دشرمېن څخه رڼه ساتي، داځل سپي دی .
- کالي: زما مور دنوي کال وچشن ته کالي راجوړکړه .
- چابکي: توريالي خپل کورنی کار په چابکي کوي .
- غلامي : پښتانه غلامي نه قبلوي، غلامي بده ده .
- بزګري: خالقداد اوس دبل خان سره بزګري ونيول .

ي

ادي - شيدې - خورې - ړندې - راوړې - لري .
ادي : ادي او بابا دواړه اوس پر پټي کار کوي .
شيدې : زما کوچنۍ خوراوس هم دمور شيدې روي .
خورې : که خټکۍ خورې هلته په خونه کي پروت دی .
ړندې : تورسپي دپيشي دواړي سترګي وړندې کړې .
راوړې : نازو باباته پټ وويل : ماته ناوکۍ راوړې ؟ .
لري : ته خوداني کتابچې لري ، ماته يوه کتابچه راکه .

۱

نجلی - ڳلائی - ڳلدانی - بازی - ڇپلی - نری.

نجلی : هغه نجلی ڏیره لایقه ده، پربنونی ڳرانه ده.

ڳلائی : هغه چي نوم ئي ڳلائی ده زما دخاله لوورده.

ڳلدانی: ڳل په ڳلدانی کي بنه ایسی، ڳل مه شڪوه.

بازی : هلکان اونجوني دکورومخ ته بازی کوي.

ڇپلی : زما ڇپلی وشکیدی، اوس نوي ڇپلی اخلم.

نری: سپورت ملا نری کوي، زه سپورت کوم .

د پښتو ژبې د الفبا توري

ا	ب	پ	ت	ټ	ث	ج
ALIF	Bee	Pee	Thee	Tee	Cee	Jim
چ	ح	خ	څ	ځ	د	ډ
Chee	Hee	Chee	Tsee	Zei	Daal	Daal
ذ	ر	ړ	ز	ژ	ږ	س
Zaal	Ree	Dree	See	Dgee	Egee	Sien
ش	ښ	ص	ض	ط	ظ	ع
Shien	Tshin	Swat	Ghodat	Twa	Zwa	Ain
غ	ف	ق	ک	ګ	ل	م
Ghain	Fee	Qaf	Kaf	Gaf	Lam	Mim
ن	ڼ	و	ه	ه	ی	ي
Nonn	Ndon	Waw	Hee	Hee	Je	ji
ئ	ې	ی	ء			
Jai	Jee	Jii	Hamza			

داحمدشاه بابا علمي ادبي ټولنه .

د پښتو سوچه توري اته توري دي: ټ - ډ - ړ - ږ - ښ - څ - ځ - ن .

پورته الفبا دهغه کسانو دپاره ده؛ چي په لاتيني الفبا پوهيږي خو د پښتو په حرفونو يا ږغونو نه پوهيږي، نو کولای سي ، چي د تلفظ دپاره د لاتينو تورو څخه هم ګټه واخلي . په

در ناوي ننګيالي بڅرکی . babacenter.nl

د ښوونکي د پاره ځيني اړيني يادونې

۱ - د لومړۍ ټولګۍ کتاب چي د وروماشومانو د پاره اود سواد د زدکړي کسانو د پاره يوبنسټيز کتاب دی، بايد ښوونکۍ په ډير دقيقه توګه، د زده کونکو سره داسي ولوستل سي چي، د ټولو زده کونکو د پاره ئي تر هغه اندازي تکرار کړي تر څو زده کونکي په وپوهيږي.

۲ - په هره جمله کښي چي هر لغات راغلی دی يا هر نوم د شيانو يادسوی دی، دهغه ډول بايد په عکسونو کي په وپيژني. او د همدغه شي نوم بايد په يوه يا څو جملو کښي په تکرار سي.

۳ - يوازي هغه لغاتونه اود شيانو نومونه چي نوموړي زده کونکي د کتاب دمخي ويلي دي هغه بايد په ليکنه کښي په استعمال سي. (املاً او انشأ) بايد دهغه زده کونکي زده وي.

۴ - کورنۍ کار د زده کونکي د پاره ډير ګټور تمام سوی دی. نو زده کونکۍ بايد هغه درسونه چي په تير کي ويلي دي، هغه په کور کښي يو يا څو ځله وليکي اود مشرانو سره ئي دخپلي مورنۍ ژبي اولهجي سره سم ووايي. تر څو د معياري ليکني او ويلوپه طريقه ئي وپوهيږي.

۵ - د زده کونکو د توجو، ځيرک والي او ذهني استعداد کچه توپير سره لري.

نو ځکه بايد هر زده کونکي ته ښوونکۍ متوجي سي، چي ولي! نوموړی زده کونکۍ پام وه سبق ته نه نيسي؟ ولي! درس په ډيرو ويلو سره زده کوي؟. همدغسي ځيرک والی بايد د زده کونکي په پام کي ونيول سي.

۶ - دروان شناسۍ له مخي په زده کړه کي تر ټولو مهم څه د زده کونکي، ښوونکي دواړو د پاره پرابل نمونه ډير مهم دي، چي ولي زده کونکۍ د درس سره علاقه نه لري؟. او ولی ښوونکۍ ښه افاده نه لري؟ داپه پيدا ګوژۍ يا ښوونه اوروزنه کي مهم اړين اړخ حسابل کيږي. بايد پاملرنه ورته وسي.

۷ - په ليکنه کي بايد پښتواصلي توري په سمه توګه وليکل سي.

The Scientific Literary Society Of Ahmad Shah Baba
Education Department

For first class

Nangialay Batsarki

E – Mail nbacharki@live.nl

9 - 10 – 2003